

שהוסיפו עליה לאחר מכן, הרי זה חייב בקרבן עולה ויורד –

ולפיכך חייב הוא אף על התוספת, כי היא קדושה כקדושת העזרה שנתקדשה בתחילה

שהרי אין מוסיפין על העיר ירושלים לענין

אכילת קדשים קלים ומעשר שני, ועל העזרות, אלא במלך. כלומר, על פי מלך, ועל פי נביא, ועל פי אורים ותומים, ועל פי סנהדרין של שבעים ואחד; ובשתי תורות [שני לחמי תודה] (5) שהיו נושאים (6) סביב התוספת שבאו להוסיף, (7) ובשיר, (8) ובית דין (9) מהלכין סביב התוספת שבאו להוסיף,

ברוך" סימן ט ענף א שאינו חייב לכולי עלמא קרבן עולה ויורד; ובדין חטאת קבועה, בפשוטו הדין תלוי במחלוקת בעלי התוספות שהובאה בהערה לעיל; וראה מה שכתב בזה ב"מנחת ברוך" שם.

ומיהו ב"מנחת חינוך" מצוה קכג ד"ה וכבר הבאתי] כתב: כבר הבאתי לעיל דחייב חטאת [בשאר חייבי כריתות] אפילו הזיד בלאו ושגג רק בכרת הוי ליה שוגג ... הכי נמי כאן, דאם אכל קודש או נכנס למקדש אפילו אם הזיד בלאו ושגג רק בכרת חייב קרבן; משמע דפשוט לו שחייב על שגגת האיסור; וראה עוד ב"חזון איש" הוריות סימן טו י.

5. בגמרא יתבאר, שאת ירושלים היו מקדשים בשני לחמי תודה של חמץ, ואילו את העזרה היו מקדשים בשיירי מנחה, והן מצה.

6. ברש"י לקמן טו ב ד"ה זו כנגד זו, נראה, שהיו כהנים נושאים את לחמי התודה.

7. נתבאר על פי לשון רש"י, שכתב: והיו נושאים אותה בהיקף סביב, ומשמע קצת שהיו מהלכים מארבע רוחות ההיקף החדש, ואף מאותה רוח שכבר קדושה בקדושת העזרה.

8. בתוספות פסחים סד א נראה שהלויים היו אומרים את השיר; והקשו שם: הרי אין אומרים שירה אלא על היין, וכתבו דשלא בשעת הקרבה היו אומרים שירה שלא על היין.

9. כתב ב"תוספות יום טוב": ואם תאמר ואמאי

לא חשיב גם מלך ונביא וכו' [אלא "ובית דין מהלכין"]? ויש לומר: אין הכי נמי, שהם לא היו מהלכין כלל, ואלא הא דתנן "במלך וכו'" על פי מלך קאמרינן, וכן לשון הרמב"ם בפרק ו מהלכות בית הבחירה "אין מוסיפין וכו' אלא על פי המלך ועל פי נביא ובאורים ותומים"; ראה עוד שם.

ומיהו מה ששינונו "ובית דין מהלכין", היינו אותן סנהדרין של שבעים ואחד שנזכרו תחילה, וכנראה מלשון התוספות יום טוב, וכן הוא כמעט מפורש בסנהדרין יד ב, דמפרשין התם: כיצד משכחת לה שיצאו סנהדרין "כגון שיצאו להוסיף על העיר ועל העזרות, כדתנן: אין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא בבית דין של שבעים ואחד"; ואם לאו שהיו הסנהדרין עצמם מהלכים, למה צריכים הם לצאת למקום; וכן משמע מלשון רש"י שם שכתב: כגון שיצאו להוסיף על העיר: על ירושלים וצריך לקדש התוספת בשתי תורות ובשיר, וכוונתו, דמאחר שמקדשים אותם בשתי תורות ובשיר ובית דין מהלכין אחריהם, אם כן צריכים הם לצאת מן המקום.

אך ראה ב"יד רמה" שם, שכתב שני ביאורים: האחד: בית דין יצאו למקום כדי לתחם אותו, והשני: משום מתניתין דשבועות דבעינן תודות ושיר ובית דין מהלכין אחריהן; ולפי פירושו הראשון של הרמ"ה אין להוכיח מאותה סוגיא שהיו בית דין של שבעים ואחד מהלכים אחריהם; וכאשר באמת משמע מלשון